

17. A mélyből kiáltok

Vargha Tamás
(1890–1968)

A mély - ből ki - ál - tok, Jé - zus, A
bű - nöm ver - me de mély! Rám
om - lott az á - tok, Jé - zus, Oly
ször - nyű ső - tét az éj! Ha
nem jössz se - gély - re, Jé - zus, Ki -
al - szik min - den re - mény, És
itt, a vak éj - be', Jé - zus, a
mély - be ve - szek el én!

2. Te mindent vállaltál, Jézus, Kínt, szégyent ott fenn a fán,
És értem meghaltál, Jézus, A véres, bús Golgotán. Nagy üdvöt
szereztél, Jézus, S én hittel elfogadom. A szívem cserébe, Jézus,
Tenéked odaadom!

3. Ó, Téged szeretni, Jézus, A szívem boldog joga, És Téged
követni, Jézus, Az élet célja maga. Tevéled haladni, Jézus, A
mennyek felé menés, És nálad maradni, Jézus, Az béke, megpi-
henés.

4. A Lelked vigasztal, Jézus, És Ő ad mindig erőt. A lelkem
magasztal, Jézus, S megvall a világ előtt. Örömmel megyek be,
Jézus, Tehozzád a mennybe fel, S ott fenn az egekbe', Jézus, Te,
rólam vallást teszel.

Vargha Tamás (1890–1968)